

EL PATUFET

— Donchs, si no ha robat aquesta escopeta, díguim ahónt l'ha comprat.

— ¡Oh, es que tampoch l'he comprat! La tinch desde petita, desde que no era més que pistola.

El dia dels noys a Hamburg

ANYALMENT, y als bells comensaments de la primavera, se celebra a Hamburg una festa tan original com simpàtica. Es la festa anomenada *Kinderhilfastag*, o sia dia de socors pera'ls noys, que's destina a recullir per tota la ciutat y els seus encontorns una almoina especial pera socórrer als noys pobres y desvalguts.

Consisteix tan hermosa festa en la venda de marguerides y senzilles targetes postals, de la qual n'estàn encarregades unes sis mil noyes, pertanyentes a tots els estaments y classes socials, les quals, vestides senzillament de blanch, recorren els carrers, penetren dintre de les botigues, bazars, magatzems, cafès, restaurants, teatres, estacions de ferrocarril, etc., provehides de guardioles hermèticament tancades y de cistelletes plenes de marguerides y de postals.

El preu mínim d'una flor o d'una postal es de deu pènichs alemanys (15 cèntims), encara que no manca qui dongui un bitllet de 50 y fins de 100 marchs pera ajudar a obra tan misericordiosa.

Les senyoretes de l'alta societat y les humils treballadores realisen juntes tan caritativa missió, totes vestides de blanch y engalanades ab marguerides, portant al bras dret un llas en el qual se llegeix la següent inscripció: «Dia de socors pera'ls noys pobres.»

Les cistelles de marguerides naturals y artificials y postals alegòriques de la festa, les porten suspeses d'una cinta blava. Cada noya o grupu de dues o tres noyes té marcada una jurisdicció, dintre la qual practiquen la seva meritoria capta.

Les guardioles, en número de 8.000, són gairebé totes regalades y no's poden obrir ni destruirse. L'operació de l'obertura's fa en una

de les més importants cases bancaries de la ciutat que bonament s'ofereix a realitzarla.

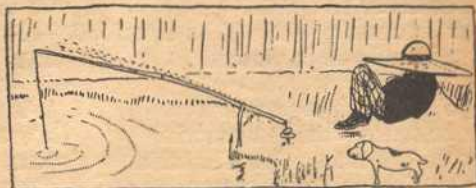
Els cafès y restaurants obsequien a les gentils venedors ab milers de *vals*, ab els quals poden fer gratuïtament totes les consumacions que desitgin: xacolata, cafè, llet y tota mena de refrigeris.

Igual festa se celebra a Colonia, Bremen, Hannover y altres tantes ciutats més, en totes les quals la caritativa obra dóna'ls meteixos resultats.

¿No es veritat, bons patufistes, que no seria dificultós implantar una institució semblant a Barcelona, que tantes probes té donades del seu esperit generós y altruïsta en favor dels necessitats?

ABECÈ

UNA PESCA ESTRANYA

Salta'l peix,

el gos el veu,

y queda penjat en lloch seu.

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica'l setè folletó de la graciosíssima y interessant novel·la "Aventures den Bolavà en el país dels xinos", ab totes les peripecies que va passar l'intrèpit Bolavà.

L'emoció estètica

En un casino's parlava,
un diumenge cap al tart,
sobre quina forma d'art
més emocions inspirava.

L'un deya que la poesia,
l'altre l'obra teatral,
qui la música orquestal
ben rica de melodia.

Y ficantshi en Pau Ventura,
per donar sa opinió,
va exclamar: — No hi ha emoció,
tal com la de la pintura.

Jo'ls hi pùch assegurar
que sempre tindrè memoria
d'un brillant quadre d'història
que fins me va fer plorar.

— ¿Era d'assumpte emotiu? —
va preguntà un concurrent.
— No; l'assumpte, certament,
no m'hauria dat motiu...

Jo'ls diré còm fou el cas:
m'estava contemplant l'obra,
quan tot d'una'm cau assobre
y'm va donà un *tanto* al nas. —
Nvic

La llibertat den Rampinya

MENTRES la gent del poble comentava ab goig l'empresonament den Rampinya, perque aixís al menys podia viure tranquila y en seguretat, en Rampinya, tancat en la seva celda, rumiava de quina manera podria sortir de dintre d'aquelles quatre parets.

L'única solució que de moment trobava era la de llimar la reixa que donava al defora, però això tenia dos greus inconvenients: l'un, que no tenia llima pera llimar, y l'altre, que encara que hagués pogut realisarho, la finestra de la seva celda estava a una altura tan considerable, que si hagués probat de saltar, hauria arribat a baix fet una coca, o tot lo menys una truita.

Y com que en Rampinya no tenia l'aspiració d'arribar a truita, encara que li agradaven molt, va treures del cap aquesta idea y'n rumià una altra.

Mentres estava així pensant, va entrar el jutge pera pèndre-li declaració.

En Rampinya va declarar d'aquella manera especial que ell tenia pera respondre a tot, excusant les seves faltes, però'l jutge no's va deixar convèncer gaire.

Com que'l tal jutge era una bona persona, en Rampinya's va atrevir a demanarli un favor.

— Veyam, digues: ¿què vols?
— Voldria que'm posés en llibertat.

— Home, això no puch concedirho.

— ¿Y si logro escapar-me?

— Si t'escapes, quan te tornin a agafar tindràs doble pena.

— ¿Y si m'obren la porta?

— Oh, si t'obren la porta, tonto series de no fugir — va respondre'l jutge rient. — Però ja pots esperar assegut a que te l'obrin. Ademés, si'l que t'obris la porta fos un còmplice teu, se consideraria un nou delictes pera tu fugir. La qüestió es sortir sense engany.

— ¿Y si fos un empleyat de l'Ajuntament?

— Oh, aleshores ja podries sortir descansant, perquè fóra senyal de que t'han absolt. Sempre ab la condició de que no t'obris per engany.

— Molt bé diu y moltes gracies, senyor jutge.

— No hi ha de què darles. —

El jutge se'n va anar, y en Rampinya's va quedar rumiant.

Y així va passar alguns dies, fins que un matí, l'escarceller que li passava'l ranxo per la reixeta de la porta, li va dir:

— Vaja, adeu, Rampinya, que demà se te'n emporten a presiri. —

Quan en Rampinya va sentir això, varen despertàrseli totes les iniciatives, y com que'l tabach es, segons diuen els fumadors, un bon canceller, en Rampinya's posà a cargolar un cigarret, tot rumiant sempre.

Quan va tenir el cigarret a la boca's trobà que no tenia mistos.

— ¡Això sí que'm contraria! — va exclamar, donant un cop de peu a terra.

Però tot seguit se posà a riure com un beneyt. Una idea lluminosa se li acabava d'ocórrer.

Durant tot el dia's passejà amunt y avall de la seva celda, esperant que fos nit, tot fregantse les mans de satisfacció.

La nit arribada, en Rampinya's posà a cridar per la reixa ab totes les seves forces:

— ¡Foch! ¡foch! ¡foch! —

El seu crit ressonà potent en mitg del silenci de la nit. El sereno

al sentirlo's posà a tocar pitos, y els bombers, amatents, varen sortir ab les seves escales, mangueres, bombes, galledes y demés trastos usuals en aquets casos.

En Rampinya, çntretant, no's cansava de cridar: « ¡Foch! ¡foch! ¡foch!»

Els primers bombers que varen arribar, al sentir que'ls crits sortien de la finestra de la celda més alta, varen posarhi l'escala llarga, y ab les seves destrals, en menys de dos minuts, varen fer saltar la reixa a bossins.

Com que era fosch, els bombers varen creure tot seguit que en Rampinya estaria asfixiat, y, agafantlo un pel cap y l'altre pels peus, el varen baixar desseguida.

Al ser a baix, quan tothom se creya que's trobava mitg mort, en Rampinya va posarse'l cigarret a la boca, y dirigintse al quefe de bombers li va dir:

— ¡Foch, home, foch! Fa una hora que estich cridant que'm donguin foch y ningú es capàs de donarmen. —

El quefe li va donar foch, però, agafant a n'en Rampinya per un bras, el va portar a cà'l jutge.

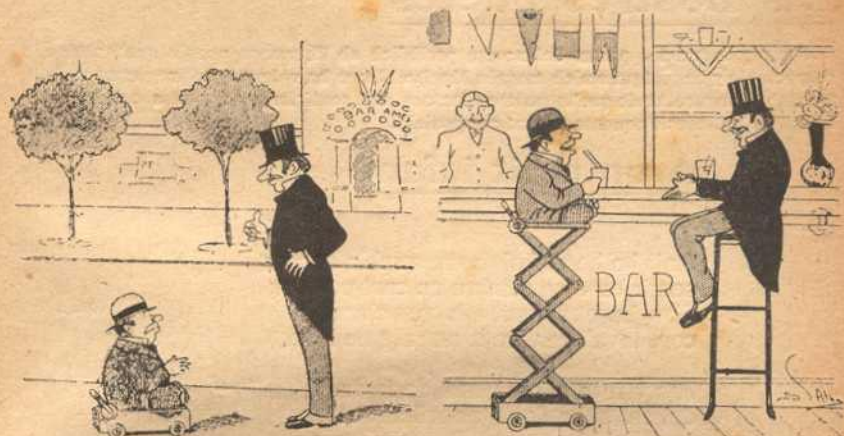
— ¡Aquí li porto aquet pillet, que'ns ha enganyat pera poder escaparse!

— Dispensi — va respondre en Rampinya. — Jo no he enganyat a ningú. M'he limitat a demanar foch desde la finestra de la meva celda, y aquets senyors tan amables han vingut a obrirme la reixa y el senyor quefe m'ha donat foch.

De manera que jo sóch innocent. He sortit de la presó porque aquets senyors bombers, que són empleyats de l'Ajuntament, m'han obert la porta y fins m'han tret d'allí, lo que'ls agraeixo molt.

D'engany no n'hi ha hagut, porque jo no feya més que demanar foch porque no tenia mistos. —

L'HISTORIETA A L'EXTRANGER

— Ara t convidaria a beure, sinó que tu no pots arribar al taulell.
— ¿Qui tu, ha dit a tu això?

— Mira com hi arribo tan bé com tu y sense mòurem d'assegut.
(Del Pèlc-Mlle.)

El jutge no tingué més remey que deixar-lo en llibertat, perque ni havia fugit, ni havia enganyat, y havia sigut un empleyat de l'Ajuntament el qui l'havia posat en llibertat.

J. M. F.

Epigrames catalans

Aneuh a entendre

Tothom diu que sóch un jove adornat de bones preudes, y may puch sortir de casa perque tinch la roba vella.

L'INGLÈS

Acudit de noy

Veyent-la tota empolvada, digué a sa mare en Magí, cayentli llàgrimes grosses: — Mamà, ¿que t'han de fregí? —

T. DE S.

Els nostres poetes

Avuy honorem les planes del nostre periòdich ab l'hermosa poesia que'l nostre respectable y benivolgut amich mossèn Marià Lloret ha volgut escriure pera nosaltres, ab la seguretat de que'ls nostres lectors n'hi sentiràn grat y assaboriràn les delicades bel·leses d'aquesta tendra composició.

A un petit infant

I

Anit ho he somniat: me sembla encara
sentir en eixa cambra un cast perfum;
d'un àngel hi sentia la veu clara,
coronava'l seu front un raig de llum.

Avuy tota la casa està de festa,
del cel hi ha devallat brillant estel;
en ella hi ha nascut de rossa testa
un nin hermós, un angelet del cel.

Sa mare, ab gran tendresa, l'acarona,
son pare se'l contempla y li somriu,
sos germanets tots junts, formant rodona,
voltegen a l'infant prop del seu niu.

II

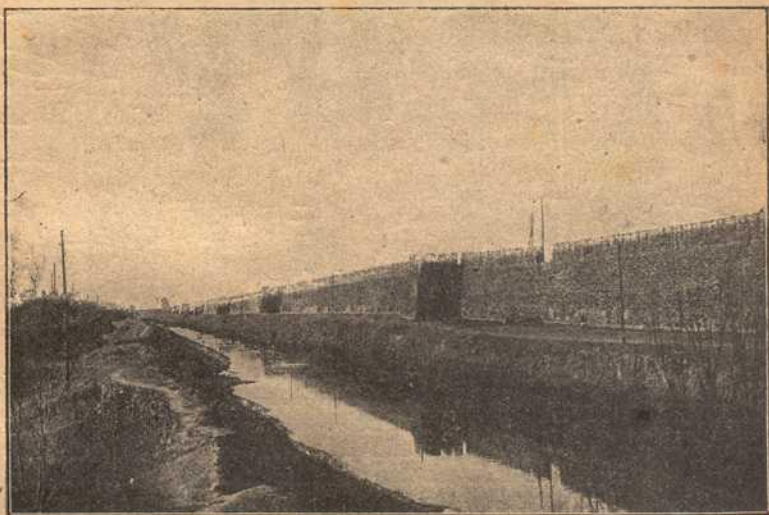
Mes ¡ay! l'infant gentil aquí s'hi anyora
com poncella arrencada del roser;
per xò l'angèlich nin sospira y plora,
sospira haver deixat son rich verger.

Guarniulo ab blanques flors y flonjos llassos
al tendre colomet del Paradís;
tal volta gronxolantlo en vostres brassos
potser calmi son plor anyoradís.

Angelets que en dolcíssima canturia
per mars aletejau y ones de mel,
si ha de perdre's d'eix mont per la boscuria...
ab vosaltres tornaulo cap al cel.

MARIÀ LLORET, *Ivre.*

LES CÈLEBRES MURALLES DE LA XINA

Ara que s'ha proclamat la república de la Xina, són d'actualitat les seves cèlebres muralles, que tenen de llargada la friolera de 3.000 kilòmetres, essent totes elles de rajola, y foren fetes principalment pera evitar l'entrada de la cavalleria mongola.

Historia Natural

La hiena

(Acabament)

LA hiena no es una bestia fera, es més aviat cobarda, però es cruel ab les despulles dels morts. Per això's deu dir que *tenen cor de hiena* aquella gent cruel ab els indefensos.

Rares vegades se la veu de dies, car està amagada en les caver-
nes y sols surt de nits en busca de cossos morts; la seva menjadora
són els cementiris, hont cava la terra ab les potes pera descobrir els
cadavres; però quan la fam l'apreta y no troba cementiris, entra a les
cases a menjar les deixes de la taula.

El seu lloch habitual es a l'Àfrica y l'Àssia, coneixentse cinch espècies diferents, de les quals són les més importants:

La *tacada*, que viu a l'Àfrica. El pelatge es groch rogench, ab taques llargues y fosques; les orelles amples y curtes y quasi sense pèl. Es menys fera que la *ratllada*, y alguns cassadors la fan servir, en lloch de gos, pera cassar, y diuen que quan està ensenyada es tan intel·ligent y fidel com aquet.

La *parda*, anomenada així pel color del pèl, molt llarch, que li cobreix el cos uniformement, d'un to pardench, excepte'l cap y els dintres de les cuixes y potes, que són d'un blanch brut.

La *ratllada*, de la que'ls romans ne digueren un sens fi de coses estranyes. El pelatge es gris rogench, ab ratlles transversals negres. Els pèls llargs de l'espina són negres. Aqueixa espècie, gairebé indomesticable, es la més grossa, car arriba a midar un metre, y se la troba a l'Egipte, Berberia, Abisinia, Arabia, Siria y Persia.

PLINI

Abnegació d'un fill envers son pare

(HISTÓRIC)

En 1860 solcava'l Mediterrà un vaixell, el capità del qual era Volney Beckner.

De sobte, de la gorja d'una passatgera sortí un crit d'esglay: la seva filleta havia desaparegut entre les ones, les quals l'arrebataren del barco.

El pare de Volney, que feya de mariner en el vaixell, ho vegé,

tirantse desseguida al mar, y desapareixent sota l'aigua.

Quan el pare de Volney reaparegué a flor d'aigua, no estava sol: portava agafada contra sí a la filla de la desgraciada passatgera.

Mes el vent, inflant les veles de la nau, l'havia fet allunyar, separantla del salvador un considerable espai d'aigua.

Sortosament, el pare de Volney tenia encara'ls brassos vigorosos, y, apretant a la nena, desmayada, contra'l seu pit ab la mà esquerra, comensà a nedar ab la dreta, acostantse aixís ab rapidesa al vaixell.

De prompte, un según crit sortí de dalt del barco; aquet cop més estrident encara que l'anterior.

A alguna distancia del nedador se vegé una massa negra que avensava vertiginosament vers ell.

De la gorja de l'home un gran crit ne surt, un crit d'esglay, que domina'l brugit de la mar:

— ¡Un tiburó! ¡A mi, mos amichs! —

Era, en efecte, un d'aquets terribles animals tan freqüents en aquets llocs. El tiburó anava de dret a l'home, y el pobre pare de Volney, fatigat pel pes de la criatura, que tenia encara agafada contra son pit, feya inútils esforços pera escapar-se del tiburó.

A bordo del vaixell regnava una agitació extraordinària.

La tripulació estava tota a dalt del pont de la nau, mirant ab dolor les horroroses peripecies de la lluyta.

S'anaren a buscar els fusells, se descarregaren contra'l tiburó, mes les bales rebotien en la superfície de l'aigua, sense poder ferir-lo, sense poder ni tan sols deturar-lo en sa vertiginosa marxa.

D'instant en instant, la distancia que separa'l monstre de l'home disminueix.

Mes, en el moment que anava a devorar l'home ab la criatura, el tiburó's para sobtadament, tomba sobre sí meteix y's veu, al seu entorn, tenyirse la mar de sang.

Una mà invisible havia ferit l'animal.

— ¡Es Volney Beckner!

— ¡Es Volney Beckner! — se sent cridar de dalt de la nau.

Era, en efecte, Volney Beckner, qui, ab un llarch sabre a la mà, s'havia precipitat al mar, sens que ningú'l vegés, sacrificant per endavant sa vida pera salvar la del seu pare. Volney havia nedat per sota l'aigua, y, posantse des-sota del tiburó, havia enfonsat el sabre en el ventre de l'animal.

El tiburó, volentse venjar de la mà que l'havia ferit, deixà desseguida al pare pera perseguir al fill.

Això es lo que volia Volney Beckner.

No demanava a Deu altra cosa que rebre ell tot el mal que pogués haver sofert son pare.

Pera donar temps a que son pare pogués arribar al vaixell, Volney se dirigí al costat oposat a la nau, atrayant a l'animal a sa persecució.

El tiburó estava afeblit per la

perdua de sanch, mes també Volney sentia que les forces li faltaven.

Girà la vista y vegé a son pare a dalt del vaixell ja.

Aleshores Volney Beckner probà de regresar a la nau. En efecte, fent esforços sobrehumans, Volney s'acostà al barco, el tocà quasi.

De tot arreu li tiren cordes, tots els brassos s'extenen vers ell, y tots voldrien que'l vaixell s'allargués pera poder rebre al generós fill que ha salvat a son pare.

Per fi, Volney ha agafat una corda; mes en el meteix instant, el tiburó, veyent que se li escapava la presa, recull totes ses forces, s'aixeca y consegueix arregar un peu del valerós Volney.

Peròls mariners tiren ab llurs brassos vigorosos la corda y's veu

a Volney enlaire, al meteix temps que'l tiburó, ab un tros de roba a la boca, cau a l'aigua.

Y mentres Volney se llensa als brassos de son pare, la tripulació crida ab entusiasme: «¡Visca Volney Beckner!», y el tiburó, agotats els darrers esforços, expira en mitg del mar tenyit de sang.

Un dia preguntaren a Volney quina era la veritable gloria, y ell respongué:

— La veritable gloria es complir ab el dever, y que'ls demés te deguin una bona acció. —

Aquesta es, en efecte, la gloria més gran, y aquesta Volney Beckner l'ha obtinguda.

Traduit del francès per
N. SNESSA

Combinació enutjosa

El meu amich Pau Galí,
que es la broma de tothom,
se va enfadar molt ahí,
tan sols perque li vaig dir
l'apellí abans que'l nom.

E. BENAGES

Llògica

— Té una *falta* en Quim manobre.
— ¿Quina falta, senyor March?
— Home, que té'l nas tan llarch...
— Donchs jo diria una *sobra*. —

EUDALT SALA

Totes les solucions. — Germans Brillas, Pere Patau, Joan Ros, Gustau Ferré, J. C., germans Badia, Salvador García, germans Marxuach, Joseph M.ª Cabané, Maria Vilà, Joseph Ferrer, Jaume Folch, (un que no ha posat el nom), Marius Pomer, Enrich Verdú, Miquel Riera, germans Magriñá, germans Guarro, Pepet Tanay, Mercè Masvidal, Frederich Bosch, Victorià Ferrer, Lluís Ribes, Miquel Vives, J. M.ª Dotres, Joan Frigola, Miquel Traiter, Lluís Carulla, Miquel Caballero, Antoni Rifé, Gerart Miravalls, Joan Ripoll, Joseph Oliva, Francisco Sabater, Ramón Comas, Joseph Mandado, germans Vilà, germans Bayet, S. Colmell, Matilde Barrachina, Joseph Oliveras, Joseph Pena, Josefina y Africa Bordas, Rosa Sagau, Joseph Hera, Carles Ferrus, N. R. P., Jaume Riera.

Quatre solucions. — J. Segalà, Joan Pujol, J. Baguñà, D. Planell, Demetri Fullà, Enrich Puig, Jacinto Pahissa, Vicens Verdagué, germans Pon, germans Colomer, Ramón Tort, Antòn Grimalt, Joseph Fabra, Joseph Sistané, Pau Civil, Joan Villalba, Joan Espinal, Miquel Mayol, Lluís Blanch, Albert Monrós, Manel Caldés, Lluís Fuertes, Lluís Pardo, Frederich Moreu, Frederich Roda, Amadeu Pie, Emili Costa, Albert Oliveras, Ricart Viu, germans Remus, Pilar Bertràn, Joan Samsó, Pere Ferrando, Enrich Bach, Lluís y Mercè Montserrat, Teresina Torn, germans Sargas, Agustí Cabo, germans Portabella, Ignasi Torrents, Rafel Sadurní, Francisco Rubió, Joseph Mestre, Andreu Solé, Joaquim Calabug, Roseta Moragas, germans Bassas.

Tres solucions. — Gustau Crusellas, Jaume Santiago, Guillem Roig, Heliodor Orero, Francesch Duràn, Daniel y Aurelia Cosins, Paula Campanà, Nadala Sans, Carmeta Font, Antoni Guarlingo, Isidre Guilleu, Joseph M.ª Xandri, T. Soldevila, Joseph Gorina, germans Pelegrí, Lluís Sarriera, Ricart Paradell, Jesús Carrera, Guillem del Vallès, Salvador Pou, Sofia Folch, Assumpció Cusiné, Joseph Navarro, Valentí Puntí, J. Fillosa, germans Roberto, Conxita Duràn, Lluís Gonzalo, germans Barceló, germans Peris, Jesús Massip, Antòn Bergua, C. Llorens, Lluís Trullà, Pere Blosca, Agustí Mitjans, Joseph Mitjavila, germans Pujols, germans Rodríguez, germans Viñals, Joseph M.ª Ribas, Joaquim Collazo, Francisco Espriu, germans Carreras, germans Castellort, Joaquim Amat, Estanislau Giral, Joseph Zazurca, Joseph Gascón, Enrich Llaey.

Dues solucions. — Quimeta Perelló, Jesús Mauri, Joseph Perelló, Joaquim Munné, Joaquim Llobet, Ramón Murillo, Joseph Flaqué, Irene Benito, Mercè Rubio, Joan Flaquer, Casimir Pujol, germans Gali, Francisco Aynés, Dolors Sistané, Mercè Gacia, Joseph Giol, Enrich Cardona, Joseph Fontarnau, Joan Duràn, Joaquim Garet, Joseph Canas, Joseph Colomer, Maria Massaguer, Antoni Selma, Pere Massim, Ramón Castellví, Domingo Mediavilla, Jaume Vila, Joaquim Salas, Joseph Homs, Segimón Ballart, Joan Pinós, Fèlix Argemí, Antoni Busqué, Ramón Montserrat, Salvador Mestres, Ricart Bofill, Rafel Noel, Manel Sauquet, Antonia Codina, Joseph Barta, M. Boada, Joseph Bau, E. Camillo.

Una solució. — Joseph Solé, Alsina Bota, E. Jové, Alfret Ferrer, Ernest Villa, Julia Villa, Francisco Fontrodona, Narcís Colomer, Conxita Herrando, Maria Costa,

August Puig, Blay Puig, Pous y Casasayas, Pauli Bruquet, germans Castro, Ramón Falgueras, Antoni Adell, Antón Llobet, germans Planella, Montserrat Balletbó, Montserrat Viñals, Maria Terrés, Enrich Vilardebó, Antoni Closas, Carme Salari, germans Castillo, Jaume Garriga, Pere Martínez, Joseph Matg, Joan Ràfies, Francesch Ayats, Francesch Barbosa, Antoni Montes, Ernest Villa, Agustí Sarrias, Pere Brugat, Joseph Martí.

ENDEVINA, ENDEVINETA

ACRÒSTICH

C
E
N
T
R
E

V
A
L
E
N
C
I
A

Substituir els punts per lletres que formen el ramell de flors que dedica EN PATUFET al dia de l'inauguració del Centre Valencià, pera ser repartit a les *chiques* valencianes que resideixen en aquesta ciutat.

MIQUEL CABALLERO

XARADA

*Dos-hu es bo pera menjar,
dos-tres es un animal,
y si's cerca bé'l total,
nom de dòna ha de donar.*

JOSEFA CRISTÓFOL

CONVERSA

— Gertrudis, ¿què fas al vespre?
— Sech a l'escala y enrahono ab la Carme.
— Si vens a casa't donaré un lliri.
— No'n vuy de lliris.
— Donchs una altra cosa.
— ¿Què?
— Lo que entre tu y jo hem dit.

TERESA GIRBAU

CASA NUMÈRICA

5	— Consonant.
5 2	— Nota musical.
6 4 2	— Espay de temps.
3 4 5 2	— Herba medecinal.
1 2 5 3 2	— Illa.
2 1 2 5 4 2	— Nom de dòna.
1 2 3 4 5 6 7	— Idem.
2 5 3 2	— Adjectiu.
5 4 5 2	— Color.
1 2 3 4	— Part del dia.
1 2 3 4	— Temps de verb.
1 2 5 2 5 3 4 2	— Enfermetat.

JOAN PUIG VARGAS

SEMBLANSA

¿En què se semblen un llop y un poll?

J. MAURICI

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NÚMERO ANTERIOR

A la xaradeta breu: *Estanquera*.—A l'intrínquilis: *Panamà, Esteve, Virgili, Socorro, Gurugú*.—A la semblansa: *En que tots dos tenen forats*.—A la targeta: *La reina jove*.—Al geroglífich: *Cassola*.

Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

UNA BONA NOTICIA ALS NOSTRES LECTORS

Avuy els hi podem donar la bona noticia als constants y fidels lectors d'EN PATUFET.

Pròxima a terminarse la serie de targetes històriques que hem vingut regalant ab el Suplement, varem posarnos a rumiar quin regal podríem fer ara als nostres entusiastes lectors, pera correspondre a l'èxit cada dia creixent de la nostra publicació.

Y el resultat d'això ha sigut una maravella editorial, segons se veurà per la següent explicació:

A comptar del primer dissabte d'abril, tots els compradors del SUPLEMENT D'EN PATUFET trobaràn a dins del Suplement un llibret de 16 pàgines ab coberta dibuixada, contenint un conte sencer, escrit expressament pera'ls lectors del Suplement, per distingits literats catalans.

Comensarà a repartirse l'hermós conte

LA BRUIXA

del notable contista **Manel Marinell-lo**, un conte en el que's veu que això de les bruixes, més que fer por, fa riure.

Seguirà després la bonica historieta

EL MIRALL DE LA GUIDETA

den **Manel Folch y Torres**;

EL MIRACLE DE LA CARTA

den **Joseph M.ª Folch y Torres**, y altres que n'estem preparant, tots ells interessantíssims.

Tot això, acompanyant el SUPLEMENT D'EN PATUFET, que està publicant actualment la divertida noveleta d'aventures

EN BOLAVÁ EN EL PAÍS DELS XINOS

no costarà més que ¡CINCH CENTIMS! als compradors d'EN PATUFET.

Ja veuen els nostres amichs lectors que, per la nostra part, no mirem prim pera arribar a fer d'EN PATUFET y del seu interessant SUPLEMENT la millor publicació pera la joventut catalana.

Per ara ja hem lograt poder donar per cinch cèntims el Suplement y un conte sencer que, venut tot sol, val deu o quinze cèntims.

El primer conte

LA BRUIXA

se repartirà ab el Suplement del dia 6 d'abril, vigília de la Pasqua de Resurrecció.

LA PALMATORIA

LA
PALMETA

PALMA DE MAJORCA

LA
PALMA
DE LA MÀ

—Veyam si sabs dirme ¿quines palmes y palmons són els que no's porten a bepehir?
 —La palmatoria... la palmeta del mestre... la Palma de Mallorca... la palma de la mà...
 —¡Y la palmonia, home!